Виходячи з вище сказаного, дана тема є досить актуальною при викладанні дисципліни «Штучні нейронні мережі в комерції та бізнесі» для студентів магістратури. Отримані знання з даної тематики розкриють перед студентам перспективи використання штучних нейронних мереж для різних цілей та потреб. Безсумнівно є можливість ринкової комерціалізації проекту з розпізнавання образів та існують перспективи впровадження з огляду на потенційні групи клієнтів.

Список використаних джерел

1. Герасименко І. В. Штучні нейронні мережі в комерції та бізнесі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://fitis.moodle.chdtu.edu.ua/course/view.php?id=223

Софія Глеваська

КОРЕКЦІЯ РОЗЛАДІВ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ У ДІТЕЙ ДИДАКТИЧНИМИ МЕТОДАМИ

Аутизм (від лат. autos – сам) – комплексне порушення розвитку, для якого характерна наявність таких симптомів як порушення соціальної взаємодії та комунікації, вузьке, обмежене коло інтересів, стереотипність поведінки.

Ранній дитячий аутизм – одне з найскладніших психічних відхилень, під час якого спостерігається порушення комунікативної поведінки і виникають проблеми з налагодженням емоційних контактів з навколишнім світом, яке призводить до соціальної дезорієнтації.

Актуальність дослідження зумовлена частотою порушення, яка постійно зростає. За останніми даними в Україні на кожну тисячу дітей шестеро мають симптоми аутизму [1]. Складність та недостатність вивчення розладів аутистичного спектру потребує нових підходів у корекційній роботі з дітьми.

Значний внесок у дослідження аутизму внесли вітчизняні дослідники – Т. Малюченко, Л. Олтаржевська, К. Островська, В. Семизорова, Т. Скрипник, Л. Юрченко та інші [1; 2]. У процесі досліджень було виокремлено поняття «аутистичний спектр», яке вказує на те, що прояви порушення можуть мати різний характер, змінюючись залежно від віку та інтелектуальних здібностей дітей [2, с. 24]. Різні концепції, зокрема, соціокультурна, біхевіористична, психологічна, біологічна, розглядають причини виникнення аутизму з різної точки зору (генетики, пренатального розвитку, характеру батьків, стресів, «емоційно-когнітивного функціонування» тощо), проте точні причини виникнення розладу ще досі не визначені. Результати терапевтичної роботи з дітьми із аутизмом у

різних країнах засвідчують, що процес корекції та навчання для таких дітей є тотожним. З метою досягнення найбільшої ефективності застосовують комплексний підхід, який включає в себе медикаментозну, психологічну та педагогічну корекцію [2, с. 113].

Мета дослідження – розвиток соціально-побутових навичок у дітей із розладами аутистичного спектру дидактичними методами.

В основу корекційної роботи нами було покладено методику, озроблену В. В. Семизоровою. Дослідження передбачало комплексне поєднання інноваційних технологій у роботі з дітьми, які мають розлади аутистичного спектру. У розробленій методиці ми використовували елементи методики Марії Монтессорі, логоритміки, пальчикового тренінгу, елементи методу АВА-терапії в комплексі із арттерапевтичними методиками. Ми враховували рекомендації науковців про те, що комплексний підхід дає змогу стимулювати розвиток центральної нервової системи, загальної та дрібної моторики, засвоїти сенсорні еталони, коригувати поведінкові та емоційні розлади та адаптуватись до соціуму [1, с. 62]. У дослідженні ми передбачили, що важливою є організація комфортного середовища, яке буде найсприятливішим для навчання та розвитку дитини [2, с. 151]. Метод «Son-Rise» опирається на мотивацію дитини. Дорослі приєднуються до дитячої гри, що дає змогу зрозуміти причини її стереотипності. В основі методу «Floortime» лежить принцип розвитку ідей дитини під час гри, за таких обставин дорослі не пропонують нічого нового, а питаннями та своїми діями спонукають дитину до гри.

Змістом методики «Взаємної терапевтичної гри» є активізація дитини, налагодження з нею емоційного контакту та відповідь на всі, навіть незначні, прояви комунікації аутиста [2, с. 156].

Експериментальною базою дослідження було обрано заклад дошкільної освіти комбінованого типу № 32 «Перлинка» Білоцерківської міської ради Київської області. Під час проведення дослідження ми використовували метод Floortime, словник візуалізації, елементи холдинг-, арт- та музикотерапії. Основний акцент було зроблено на «Візуальний словник соціальних ситуацій для дітей з розладами аутистичного спектру». В словнику описана 31 ситуація, з якою найчастіше зустрічаються діти і правила поведінки в кожній з них. З його допомогою діти вчаться вітатися, прощатися, просити, спілкуватися і гратися з дітьми, вести себе в громадських місцях та опановувати навички самообслуговування. Під час нашого дослідження ми розташовували знімні візуальні картки в межах досяжності дитини, що в свою чергу заохочувало її до комунікації.

Отже, при здійсненні корекційної роботи доцільним є поєднання елементів методик Марії Монтессорі, АВА-терапії, Floortime, логоритміки, пальчикового тренінгу, словнику візуалізації. Запропонований інструментарій дозволяє покращити загальний, соціально-психологічний стан дітей,

соціально-поведінкову адаптацію, підсилити інтерес до навколишнього середовища, підвищити показники поведінкових характеристик. За умови дотримання чіткої етапності та зосередженості на потребах дитини з розладами аутистичного спектру під час комплексної системної роботи можна досягнути значних позитивних результатів.

Список використаних джерел

1. Діти з розладами аутистичного спектра: план корекційно-розвиткової роботи / Л. О. Юрченко, Л. В. Олтаржевська, Т. А. Малюченко [та ін.]; за ред. В. В. Семизорової. – Тернопіль: Мандрівець, 2017. – 104 с.
2. Скрипник Т. В. Феноменологія аутизму: монографія / Т. В. Скрипник. – К.: Фенікс, 2010. – 320 с.
3. Штрауссова Р. Візуальний словник соціальних ситуацій для дітей з розладами аутистичного спектру / Р. Штрауссова, М. Кноткова. – К.: Pasparta, 2016. – 156 с.

Діана Глушко

ДІЯЛЬНІСТЬ ІНКЛЮЗИВНИХ РЕСУРСНИХ ЦЕНТРІВ В КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ «НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА»

Демократичні зміни в Україні дали поштовх розвитку інклюзивної освіти та інклюзивного навчання. Такий підхід до дітей з особливими потребами уможливив процес їхньої соціалізації, влиття їх безпосередньо в навчальне середовище та соціум. При написанні статті ми керувалися визначенням ЮНЕСКО, що інклюзивне навчання – це «процес звернення і відповіді на різноманітні потреби учнів через забезпечення їхньої участі в навчанні, культурних заходах і житті громади та зменшення виключення в освіті та навчальному процесі» [3]. Метою інклюзивного навчання є покращення навчального середовища, в якому вчитель і учні відкриті до різноманіття, де гарантується забезпечення потреб учнів і повага до їх здібностей та можливостей бути успішними особистостями [1].

Концепція розвитку інклюзивної освіти в Україні, яка затверджена наказом МОН України від 01.10.2010 № 912 тлумачить поняття «інклюзивне навчання» як комплексний процес забезпечення рівного доступу до якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами шляхом організації їх навчання у загальноосвітніх навчальних закладах на основі застосування особистісно орієнтованих методів навчання, з урахуванням індивідуальних особливостей навчально-пізнавальної діяльності таких дітей» [1].

Звернемо увагу на те, що інклюзивне навчання передбачає, що всі учні можуть навчатися в школах за місцем проживання, в загальноосвітніх